

בש"פ 8310/16 - יעקב קובי מנשרוב נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 8310/16

לפני: כבוד השופט נ' הנדל
העורר: יעקב קובי מנשרוב

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

ערר על החלטתו של בית המשפט המחוזי מרכז-לוד
מיום 28.9.2016 במ"ת 18902-01-16 שניתן על ידי
כבוד השופט א' יקואל

תאריך הישיבה: ו' בחשון התשע"ז (7.11.2016)

בשם העורר: עו"ד יעקב מלול

בשם המשיבה: עו"ד עודד ציון

החלטה

מונח בפניי ערר על החלטת בית המשפט המחוזי מרכז-לוד (מ"ת 18902-01-16 כב' השופט א' יקואל) לפיה נדחתה בקשת העורר ליציאה לעבודה במתחם הבורסה ולהקלה בתנאי מעצרו לרבות הסרת האזוק האלקטרוני בו הוא נתון.

1. נגד העורר הוגש כתב אישום בו הוא הואשם בעבירה של שוד בנסיבות מחמירות. מעשה העבירה כלל איום באמצעות אקדח אוויר, אשר נחזה כאקדח אמיתי, על עובד חנות תכשיטים ונטילה של תכשיטים יקרי ערך מכספת החנות, לרבות זהב, שרשראות, שעונים, ועוד. אין מחלוקת בדבר קיומן של ראיות לכאורה ועילת מעצר. בשלב מסוים ניתנו לעורר הקלות בתנאי המעצר באופן שהתאפשרו לו שעות התאוררות, דבר יום ביומו, בין השעות 17:00-19:00. בהמשך, ביקש העורר כי יותר לו לצאת לעבודה במתחם הבורסה בפיקוחו של אחיו. בית המשפט המחוזי דחה את הבקשה לגבי מקום העבודה הספציפי שהוצע, והורה על ביטול שעות ההתאוררות שצוינו לעיל. תחת זאת אפשר לו בית המשפט קמא לצאת ממקום המעצר מידי יום, בין השעות 10:00-12:00, במטרה לחפש מקום עבודה חלופי. כמו כן, בית המשפט המחוזי הותיר על כנו את התנאי של אזוק אלקטרוני.

בדין בפניי, הדגיש הסניגור כי מרשו לא הפר את תנאי השחרור עד כה, ועל אף האמור בתסקיר, אין סיכון כי הוא יעבור עבירות נוספות ובמיוחד כאשר הוא נתון תחת פיקוחו של אחיו. בא כוח המדינה תמך בעמדת בית המשפט המחוזי, התנגד להסרת האזוק האלקטרוני בשלב זה, וטען כי, לשיטתו, לא היה מקום לאפשר לעורר שעות התאוררות מלכתחילה.

2. לאחר שקילת הדברים, סבורני כי יש לקבל את הערר באופן חלקי. בית המשפט קמא ציין כי בכל הקשור לחיפוש מקום עבודה רלוונטי, יש לתת משקל ראוי לתסקיר שירות המבחן. אעיר, כבר כעת, כי עמדה זו של בית המשפט בנוגע לתסקיר המעצר משליכה גם על שעות ההתאוררות ועל המשך תקפו של תנאי האזוק האלקטרוני. אין מחלוקת, כי בהתאם להמלצת שירות המבחן, העורר קיבל שעות התאוררות בין השעות 17:00-19:00, וכי לא נשמעה כל תלונה בדבר הפרה של תנאי השחרור. בנסיבות אלה איני סבור כי יש מקום להתערב בנתון זה.

באשר לבקשתו של העורר לאשר לו לעבוד במתחם הבורסה, לנוכח העבירות המיוחסות לו, על נסיבותיהן, לרבות גניבת תכשיטים, קשה שלא לקבל את עמדת שירות המבחן לגבי החשש שהעורר יעבוד במתחם הבורסה. עם זאת, מקובלת עליי עמדת שירות המבחן, ואף בא כוח המדינה לא התנגד לכך, כי ככל שהעורר ימצא מקום עבודה אחר המקובל על שירות המבחן, יש לשקול הקלה בתנאי המעצר שתאפשר לו לצאת לעבוד. נוכח זאת, סבורני, כי לשם כך יש לאפשר לעורר יציאה נוספת לשם חיפוש מקום עבודה. המתווה הכללי שהציעה הסניגוריה בדבר שחרורו של העורר מספר פעמים בשבוע לפרק זמן ממושך יותר, חלף שחרור יום ביומו בחלונות זמן קצרים, מקובל עליי. על כן הנני קובע שהעורר יהיה רשאי לתור אחר מקום עבודה פעמיים בשבוע בימים ב' ו-ד' בין השעות 10:00 ועד השעה 13:30. יציאה זאת תהיה רק לצרכי עבודה. היה והיציאה תהיה למטרה אחרת יש לראות בכך הפרה של החלטה זו ועילה למעצר.

נותר להכריע בסוגיה של האזוק האלקטרוני. דומני כי ההחלטות הקודמות בדבר תנאי מעצרו של העורר - כמו גם החלטתי זו - אינן משתלבות יחד עם מעצר בתנאי של אזוק אלקטרוני. דהיינו, בהינתן שעות ההתאוררות שקיבל העורר בהחלטת בית המשפט קמא, יחד עם השעות שהותרו לו במטרה לחפש מקום עבודה כתוצאה מהחלטה זו, לא יהיה נכון - פרקטית ואף עיונית - להותיר את תנאי האזוק האלקטרוני על כנו. יש לזכור כי העורר מצוי בפיקוח אנושי בשעות הלילה.

3. סוף דבר הנני מקבל את הערר רק במובן זה:

א. תנאי האזוק אלקטרוני בטל.

ב. העורר רשאי לצאת מביתו בין השעות 17:00-19:00, יום ביומו, כפי שהותר לו טרם החלטת בית המשפט קמא.

ג. העורר ראשי לצאת את ביתו רק לחיפוש מקום עבודה בימים ב' ו-ד' בין השעות 10:00-13:30.

ניתנה היום, ו' בחשון התשע"ז (7.11.2016).

ש ו פ ט
